

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010357
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6722010357.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci obžalovanej C. B., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. marca 2023 v Banskej Bystrici odvolanie obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/70/2022 zo dňa 2. decembra 2022, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovanej C. B. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/70/2022 zo dňa 02. 12. 2022 bola obžalovaná C. B. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že v čase o 05:03 hod. dňa 19. 07. 2021 v herni O. na M. ulici X vo X. využili nepozornosť poškodeného C. E., ktorému počas hry na hracom automate vypadla z vrečka nohavic peňaženka, čo spozoroval obv. 1/ C. J., ktorý peňaženku zodvihol zo zeme a vytiahol z nej finančnú hotovosť vo výške 750,- Eur a peňaženku hodil späť k uvedenému hraciemu automatu na zem, pričom obv. 2/ C. B. bola po celý čas prítomná a dávala pozor, čím poškodenému C. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. J. č. XXXX/X, XXX XX X., spôsobili škodu vo výške 750,- Eur.

Za to bola obžalovaná odsúdená podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 49 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bola na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaná, a to proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste, ktoré odôvodnila tým, že absolútne nič nespáchala a bola len s niekým, keď obžalovaný Bahyl zobral peňaženku, pričom ona sa peňaženky ani nedotkla. S obnosom, ktorý bol vraj odcudzený, nemanipulovala, ani s ním nič nemala, za jeho konanie ona nemôže.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie dňa 21. 03. 2023 v zmysle § 293 ods. 5 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovanej, pretože upovedomenie o verejnom zasadnutí jej bolo doručené riadne a včas, svoju neúčast' na verejnom zasadnutí ospravedlnila, avšak nepožiadala o jeho odročenie.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje za zákonný a správny tak vo výroku o vine, ako aj výroku o treste, preto navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie obžalovanej bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, jednak vo vzťahu k otázke viny, ako aj vo vzťahu k otázke trestu. V podrobnostiach preto krajský súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku (str. 5 - 6), s ktorým sa v plnej miere stotožnil.

Nad rámec odôvodnenia napadnutého rozsudku, s poukazom na obhajobné námietky obžalovanej krajský súd konštatuje, že výrok o vine obžalovanej zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona nevzbudzuje žiadne dôvodné (rozumné) pochybnosti. Z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní možno spoľahlivo zistiť, že obžalovaná sa aktívne podieľala na spáchaní skutku, keď najprv dávala pozor a sledovala okolie, následne pristúpila k už odsúdenému C. J., ktorý mal v rukách peňaženku poškodeného, pozerala si spoločne s ním obsah peňaženky, ktorú potom odsúdený J. hodil späť na zem k poškodenému a potom spoločne z miesta činu odišli. Taktiež je potrebné konštatovať, že okrem poškodeného C. E., odsúdeného C. J. a obžalovanej C. B. sa v miestnosti nikto iný nenachádzal.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, na základe ktorých dôkazov dospel k jednoznačnému záveru o vine obžalovanej. Najdôležitejším vykonaným dôkazom, ktorý preukazuje vinu obžalovanej, je kamerový záznam z herne, z ktorého je jednoznačne zrejmé konanie obžalovanej popísané v skutkovej vete napadnutého rozsudku, pričom v tejto súvislosti krajský súd podotýka, že konanie obžalovanej bolo právne kvalifikované ako spolupáchateľstvo podľa § 20 Trestného zákona, teda trestný čin spáchala spoločným konaním s už odsúdeným C. J.. Obhajoba obžalovanej, že sa peňaženky ani nedotkla, s odcudzeným obnosom peňazí nemanipulovala a za konanie odsúdeného J. nemôže je preto irelevantná, a to práve s poukazom na mieru jej účasti na spáchanom trestnom čine. Krajský súd preto nezistil žiadny zákonný dôvod, pre ktorý by mohol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Možno teda konštatovať, že okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré v rámci dokazovania prichádzali do úvahy, tieto náležite v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil, a dospel bez akýchkoľvek dôvodných pochybností k záveru o vine obžalovanej zo spáchania žalovaného trestného činu. Krajský súd tak nezistil ani žiadny zákonný dôvod pre to, aby mohol oslobodiť obžalovanú spod obžaloby, keďže je zrejmé, že svojim konaním naplnila všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Okresný súd napokon nepochybil ani pri rozhodovaní o uloženom treste. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadnuť,

patrí aj osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. Súd musí zohľadniť okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov aj krajský súd považuje za primeraný a zákonný, a skôr výchovný trest, keďže je uložený na samej dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby, keďže pri prevahe priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami musel súd v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Aj krajský súd musí opätovne konštatovať, že obžalovaná sa prejednávaneho trestného činu dopustila v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia (trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/90/2019 zo dňa 31. 01. 2020). Takto uložený trest je aj podľa názoru krajského súdu postačujúci, pričom spĺňa jednak výchovný účel trestu, ako aj atribúty individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň postihuje len obžalovanú, a zabráni jej v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jej prevýchovu. Krajský súd pri preskúmaní výroku o treste nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali prípadné mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 Trestného zákona.

Okresný súd správne rozhodol, keď podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože z odpisu registra trestov obžalovanej je zistiteľné, že nebola v posledných 10 rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu vo výkone trestu, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin.

Napokon okresný súd správne rozhodol aj o uplatnenom nároku na náhradu škody poškodeným C. E., keď zaviazal obžalovanú spolu s už odsúdeným C. J. k povinnosti spoločne a nerozdielne nahradiť spôsobenú škodu vo výške 750,- Eur, keďže táto bola v adhéznom konaní riadne a včas uplatnená a trestný čin bol spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obžalovanej C. B. ako nedôvodné.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.